

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Christiano Decano Bonnense, qui Abbati pisa sagimine condita
apposuit in simplicitate, cap. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

citasset, adjecit: Timeo celerem Dei super me vindictam, si vir iste tam simplex, & tam rectus, aliqua nunc a me passus fuerit repullam: Similiter & illa respondit, quia eodem spiritu accensa fuit. Reuerius ad ienē ait: Bone pater, propter sanctam simplicitatem vestra, quæ me ad misericordiam reflexit, monasterio vestro quicquid adhuc de pecoribus est restituam, de illatis a me injuriis in quantum potero satisfaciam, & nunquam ab hac die illud turbabo. Ad quod verbum senex gratias illi referens, cum rapina ad monasterium latus rediit, & Abbate & fratribus stupentibus, verba potentis retulit. Pacem ab illo tempore habetes, quanta esset virtus simplicitatis exemplo didicerunt. Ecce hic exemplum, quod opus aliquando per se * malum, propter oculum simplicem efficiatur lucidum & bonum. Reuera monachus idem comedendo carnes, & hoc in castro, peccasset, si simplicitas illum non excusasset. Quod autem non solum non peccauerit, imò etiā meruerit, rei exitus ostendit. APOC. Peccantne illi, qui monachis exeuntibus carnes, faginam, vel ius carniū apponunt, & illos artificio, vt comedant, decipiunt? CÆSAR. Non videntur peccare, si eos impellit necessitas hospitalitatis, vel, quod dignius est, feruor charitatis. Edere excusat a peccato ignorantia vel simplicitas, ministrante, vt dixi, charitas. Ecce exemplū.

CAPVT III.

Bonæ memoriæ Christianus Decanus Bonnen-
is, vir bonæ vitæ, & valde literatus, qui apud
nos nouitius defunctus est, cum in virtute ho-
spitalitatis plurimum ferueret, die quadam Herman-
num Abbatem de Hemmenrode, quondā Decanum
sanctorum Apostolorum in Colonia, virum æquè li-
teratum ac discretum, ad mensam suam inuitauit. Et
cum non esset ibi pulmentum sine carnibus, secretè
præcepit ministro, vt lardum extraheret, sicque pi-
sa Abbati apponeret. Comedente illo simpliciter ap-
posita, monachus eius, qui tã simplex non fuit, parti-
culā lardi in scutella sua reperiens, Abbati mox osten-
dit, qua visa, statim scutellam Abbas amouit propter
con-

* per se
malum,
vocat
prohibi-
tum.

Religio-
sis cibos,
ipsis ve-
nitios, ap-
ponentes
sine peccato

conscientiam. Venientibus eis in viam Abbas de curiositate monachum arguit, dicens: Malè habes, quòd hodie abstulisti mihi pulmentum meum, si tacuisses, ego ignoranter comedens non peccassem. Facto huic contrarium recordor fecisse Danièlem Scouanua.

CAPVT IIII.

TEmpore quodam, cùm idem Danièl tunc Prior noster, pranderet in Sygeberg, & esset cù eo frater Godescalcus de Volmunsteine, monachus simplex & justus, appositæ sunt eis à fratribus eiusdè cenobij artocrea, in sagimine decoctæ. Quod Prior max odoratu deprehendens, comedere noluit, non tamen monachum comedere prohibuit. Finito prandio, cù loqui possèt, dixit Godescalcus Priori: Domine Prior, quare non comedistis de artocreis? valde enim erant bonæ: Respondit ille: Non mirum si valde erant bonæ, quia valde bene erant sagiminatæ. Et quare, inquit, hoc non signastis mihi? Respondit Prior: Ego nolui vobis auferre cibum vestrum; nolite contristari, quia ignorantia excusat vos. Erat enim idem Danièl vir litteratus, & ante conuersionem Scholasticus. **A**POLLONIVS: Non miror quòd monachi quandoque decipiuntur in sagimine, & carniū pinguedine, sed quòd tam simplices sunt aliqui, quòd in grossa substantia, id est in ipsis carnibus, seduci possunt, satis admiror. **C**ÆSARIVS: Puto hoc quandoque fieri propter charitatem ministratium. Cùm sanctus Theophilus, Alexandrinus episcopus, tempore quodam plures ex sanctis patribus ad prandium inuitasset, eisque carnes ex auibus apposuisset, putabant se omnes olera comedere, donec ab ipso proditum est, quod appositū fuerat: non enim erat illis visus cù gustu ablatum, sed propter charitatem ministratium diuinitus immutatus. Simile penè egit Dominus Enffridus Decanus sancti Andree temporibus meis. Hoc etiam noueris, quòd ex dissuetudine, scientia discernendi inter cibos, gustui minuatur. Non enim mirum, si dominus Theobaldus Abbas Eberbacensis, qui in quinquaginta sex

annis,